8e JAARGe. № 134.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.— ℔ halfjr. ƒ 12.— ℔ maand ƒ 2.—
„ Java. „ do. „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenbez". „ do. „ 36.— „ do. „ 18.—
„ Europa „ do. „ 50.—
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

DINGSDAG 5 JUNIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

VAN GELIJKE BEWEGINGEN ALS GIJ.

(*Vervolg.*)

Zoo wisselden hoop en vrees in zijn gemoed af en woog en wikte hij met angstvalligheid alle kansen. Aan VAN DER GOES dacht hij naauwelijks, want hij wist hoe AGATHE hem verachtte. Die zou haar hart nooit bezitten, hem zou zij nooit hare liefde schenken. Zij, de lieve, goede en onschuldige kon niet rusten aan de borst van den losbandigen jonker. De plannen van den baron achtte hij niets. Zoo AGATHE hem maar beminde, als *zij* hem het regt gaf haar te beschermen dan zou w.....

Een luid geblaf stoorde hem eensklaps in zijne droomen. Verschrikt zag hij op, ontevreden over deze storing.

Het was de jagthond van den baron, de lieveling van AGATHE die haar menigmaal vergezeld had op hare wandelingen met MARIE en een welbekende en dikwijls ongenoode gast in de pastorie was. Het beest kende WILLEM goed en wist dat het in zijne gunst deelde zonder de oorzaak te kennen. Het sprong vrolijk tegen hem op en toonde op 't uitbundigst zijne vreugde over de ontmoeting.

„Stil, Hector!" zeide WILLEM, die niet kon nalaten den nek te streelen waarop AGATHE's kleine hand zoo dikwijls rustte, en zag te gelijk met een kloppend hart vooruit, want hij verwachtte niet anders of de eigenares zou Hector volgen.

Daar zag hij VAN DER GOES om den hoek komen die den hond met gebiedend gebaar en barsche stem, maar te vergeefs, terug riep. WILLEMS eerste gedachte was, zich om te keeren en den jonker te ontwijken, doch de hond bleef vrolijk blaffend tegen hem opspringen en VAN DER GOES had hem ook reeds gezien. Hij bleef dus staan, maar weerde Hector niet af, want de voorkeur die aan hem boven VAN DER GOES gegeven werd streelde zijne eigenliefde.

Spoedig had de jonker hem bereikt en een oogenblik stonden de twee academiekennissen zwijgend en verlegen tegenover elkander. Beide begrepen dat deze toevallige ontmoeting ligt eene ernstige botsing kon veroorzaken en beide, ofschoon de mogelijkheid van zulk eene botsing reeds lang voorziende, schenen bevreesd voor den strijd.

VAN DER GOES herstelde zich het eerst en zeide zoo luchtig mogelijk: „Ik had niet gedacht de eer te zullen hebben dominé VERHAGEN op het jagtveld aan te treffen. Ik heb drie uren lang te vergeefs naar eenig wild gezocht."

Die grove spotternij werd door WILLEM niet beantwoord, die den hond streelde en zich door het beest liet liefkozen.

„Dat vervl..... beest schijnt van u te houden" ging de jonker voort en zag den fraaijen jagthond met verbeten woede aan. „Ik zal den baron proponeren hem dood te schieten."

„Waarom?" vroeg WILLEM en zag VAN DER GOES aan.

„Omdat hij geen onderscheid meer schijnt te kennen tusschen vreemden en zijn eigen meester. Ik nam hem mede en hij is dus op het oogenblik mijn eigendom."

„Gij ziet, ik ben voor hem geen vreemde," antwoordde WILLEM die wist hoe dit den jonker grieven moest. „Hij komt dikwijls in mijn huis en menige wandeling hebben wij zamen gedaan, niet waar Hector? De freule is zeer aan hem gehecht."

„Ik begrijp niet hoe zij van zoo'n beest kan houden dat iedereen naloopt en liefkoost," antwoordde FRANÇOIS en beet zich op de lippen. „Mij dunkt, het beest zou niet eens goed genoeg zijn voor een wachthond, maar allerlei landloopers naloopen."

„Wat het maken van onderscheid betreft, geeft hij, dunkt mij, u op dit oogenblik een gewigtige les," zei WILLEM. „Hij schijnt niet buitengewoon op uw gezelschap gesteld."

„Ik heb hem van morgen voor wij uitgingen een pak slaag gegeven om hem onder appel te brengen. Dit schijnt hij nog te moeten leeren. Een hond en een knecht moet men eerst ranselen en daarna betalen. La belle cousine schijnt Hector niet aan de subordinatie gewend te hebben."

„Toch volgt hij haar overal."

„Natuurlijk! par complaisance! even als ik en alle jongelui van goeden toon. Zij is admirabel en eene uitmuntende partij. Een hond is een hoveling van natuur."

„Ik wist niet dat er tusschen een hond en een hoveling zooveel overeenkomst was" zeide WILLEM koel. „Ik zou dat compliment niet gemaakt hebben, maar zal het onthouden."

„Gij deedt beter het te vergeten en den hond niet aan te moedigen in zijn verzet. Ik had veel lust hem dadelijk dood te schieten."

„Gij vreest zeker voor den toorn van den baron, of

Op de VENDUTIE.

Van den 8sten Junij a. s.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht.

G.B. / B \$ $^{51}/_{60}$ — **10** kisten elk inhoudende **100** ps. Engelsche MADAPOLAMS No. **12.**

— „ — \$ $^{61}/_{70}$ — **10** kisten **Do. Do.** elk inhoudende **100** ps. No. 11.

32 *inch.* **24** *Yards.*

beschadigd aangebragt per het schip **CAPELLA,** kapitein C. LANGE, van Liverpool.

(798) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op Vrijdag den 8sten Junij a. s.

Des voormiddags ten 11 uur

zal door de ondergeteekenden, ten hunne kantore bij inschrijving worden verkocht

1540 PAKKEN
BLADEN JAVA TABAK

Hoofdmerk HAVANA

OOGST **1859/60**

De monsters kunnen van af heden in het locaal der handelsvereeniging alhier bezigtigd worden, alwaar tevens de conditien der verkoop ter inzage liggen.

SOERABAYA,

23 *Mei* 1860 (727) HILL BROEKMAN & CO.

HOUT VENDUTIE

TE GRISSEE.

Zaturdag den 9 Junij 1860.

Op de stapelplaats van den Heer P. C. VAN ROIJEN te Poeloe

VAN

p. m. 4000 STUKS

REGTE BALKEN

geschikt voor huisbouw van 12 tot 33 voeten en zwaar van 4 tot 16 duim rijnlandsch.

369 stuks KROMME BALKEN, OPLEGGERS, BUIKSTUKKEN enz. voor scheepsbouw

pm. 1600. KNIEEN voor praauwen en 140 vadem BRANDHOUT.

(709)

LELANG
KAIJOE DJATI

DI GRISSEE.

Pada hari Saptoe tanggal 9 *boelan Djoeni* 1860.

Di tapelwatesnja toewan P. C. VAN ROIJEN di Poeloe

DARI

4000 bidji BALOK KENTJENG bolė kerdja roemah, dari pandjangnja 12 sampé 33 kaki, dan tebelnja 4 sampé 16 duim rijnland.

369 BIDJI KAIJOE BENGKOK oetawa BLANDAR, dan banjak lain KAIJOE BENGKOK bolé kerdja kapal.

1600 BIDJI KAIJOE BENGKOK, bolé kerdja praoe.

DAN LAGI:

140 depa KAIJOE BAKAR.

(721)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN
van het stoomschip
OENARANG,

KAPT. S. VAN HULSTIJN,

van **Batavia** 10 en 24 Junij.

„ **Samarang** naar **Soerabaya** 30 *Mei.* 13 en 27 Junij.

„ **Soerabaya** 3 en 17 Junij en 1 Julij.

„ **Samarang** naar **Batavia** 5 en 19 Junij.

Nadere informatiën te bekomen bij

De Agenten,

(743) **ADAM & CO.**

DE STOOMBOOT KRATON.

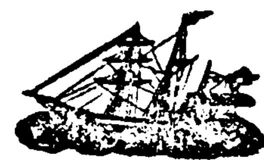
Vertrekt naar BEZOEKIE via PASOEROEAN en PROBOLINGO, op *Woensdag den 6den Junij.* Adres alhier, bij

McMILLAN MARTEN & CO,

(796) en te PASOEROEAN bij W. SCHAGE.

HET STOOMSCHIP
KONINGIN DER NEDERLANDEN

KAPITEIN E. LEWIS.

Zal van hier vertrekken naar **BATAVIA** via **SAMARANG** **Dingsdag den 12den Junij.**

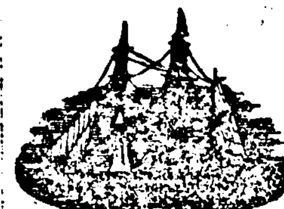
Nadere informatien bij

(802) **FRASER EATON & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Nederlandsch Campagne bark schip **KONING EN VADERLAND,** Kapt. B. A. T. VAN BRUGGEN, uitmuntend ingerigt voor den overvoer van passagiers, en varende eenen geëxamineerden doctor die tevens verloskundige is.

Het vertrek zal medio Julij van hier over Batavia plaats vinden.

Voor informatien adresseere men zich bij den gezagvoerder in het *Java Hotel* of bij

De Agenten,

(780) **MAC LENNAN & CO.**

LOGE DE VRIENDSCHAP.

Receptie in den eersten graad

Woensdag 6 Junij 1860 's avonds 7 uur.

MAC LENNAN.

(746) *fung^d. Secretaris.*

LEES HIER!!!

In eene alhier gevestigde uitgebreide onderneming wordt gevraagd een administrateur, bekend met de Hollandsche, Engelsche en Fransche taal, eene grondige kennis hebbende van het Italiaansche boekhouden. Salaris naar bekwaamheid. Hierop reflecteerende wende zich onder de lett^r. **B. B.** met gefrankeerde brieven aan het bureau van dit blad. (783)

Het Agentschap der Javasche Bank alhier, brengt ter kennisse van belanghebbenden dat het dividend over het 32ste Boekjaar is vastgesteld op $f\,23^{61}/_{100}$ % of f 118:05 per aandeel, terwijl ten kantore van het Agentschap verkrijgbaar zijn gedrukte billetten tot het doen van aanvragen om nieuwe Bankactiën.

SOERABAYA,

den 4 Junij 1860. *Namens het agentschap voornoemd.*

(795) **VAN NOORD BORSKI.**

Een **HUIS** in de *Rozendoornlaan,* te bevragen bij

(789) **J. DE ZOETE.**

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

Eene nieuwe **HANDCHAIS** geschikt voor een en twee PAARDEN.

Bij

(788) **KESSLER & CO.**

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän*, *Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.

(407) *Agenten voor den Heer* R. W. THOMSON.

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422)

---

liever van la belle cousine" zei WILLEM, die er een heimelijk genoegen in smaakte FRANÇOIS op dit terrein te houden. „Zij zou het u zeer euvel duiden, denk ik."

„Wij zullen dan wachten tot wij getrouwd zijn," antwoordde FRANÇOIS op den onverschilligsten toon der wereld. „Zij brengt den hond als huwelijksgoed meê — en ik schiet hem dood."

WILLEM rilde bij die woorden, want hij dacht hoeveel AGATHE ten huwelijk zou brengen, wat de onbarmhartige gewetenloos vermoorden zou, hij rilde om den toon waarop die voorspelling werd gedaan en de koude onbeschaamdheid met welke FRANÇOIS zich verhoovaardigde op een besluit als dit.

„God beware haar ooit uwe vrouw te worden" zeide hij met warmte. „Gij zoudt hare levensvreugd even koelbloedig vermoorden als haren lieveling."

„En waarom niet?" zei FRANÇOIS terwijl een duivelsche lach om zijne dunne lippen speelde. „Zoudt gij daarin iets ongewoons vinden, zou u dat ergeren? Gij speelt toch hier onder vier oogen den vrome niet?..... 't Is aardig" ging hij voort, „maar bij u zwartrokken kijkt de dominé altijd uit den mouw. Wees maar niet bang. Ik zal uw schaap niet deren."

De toeleg van FRANÇOIS met deze woorden gelukte maar al te wel. Hij kon zijn loon lezen op WILLEMS bleek gelaat. De herinnering aan zijne herderlijke bediening, de opvatting van zijne verontwaardiging als handhaving van zijn ambt, de vereeniging van hetgeen zijn hart vervulde als hij aan AGATHE dacht, en wat hem zich zelven kon doen vergeten nu hij haar geluk meende bedreigd te zien, met de gewigtige eischen zijner bediening als predikant, was hem zoo stuitend, zoo onaangenaam en ergerlijk dat hij geene woorden kon vinden om FRANÇOIS te antwoorden.

Een oogenblik dacht hij er over, om den jonker eene of andere beleediging naar het hoofd te werpen en lachte de gedachte aan eenen ernstigen twist hem toe, maar hij dacht ook aan zijn ambt en kneep krampachtig de vuisten zamen.

„Ik kan niet verdragen," zeide hij eindelijk „dat men ligtvaardig over het hart van een meisje spreekt."

„Ik sprak over haar hond als gij u herinnert, en gij haalt er haar hart bij. Het hartje van ma belle cousine zal ik niet breken, wees daar gerust op. Och, ik weet dat haar arm hartje breken zou, als zij niet de mijne werd."

Hij was onbeschrijfelijk leelijk in WILLEM's oogen terwijl hij dit zeide, coquet de dunne haren glad streek en eene militaire pose aannam.

WILLEM zag hem naderhand nog dikwijls zoo voor zijnen geest en kon dan niet nalaten verachtelijk te glimlagchen.

Als jongelui spreken over dames die doodelijk van hen zijn (en een meisje behoeft niets te doen om die eer te verwerven) dan strijken zij altijd de haren glad en poseren alsof zij geportretteerd moesten worden.

Dat is fijner compliment voor de dames, hoe grof het op zich zelf zij, dan wanneer die jongeheertjes dachten dat de schoone in kwestie hun hartje of hunne hersentjes in affectie had genomen.

„Gij schijnt tamelijk zeker van uwe zegepraal te zijn," zeide WILLEM.

„Zoudt gij haar betwijfelen?" vroeg FRANÇOIS. „Eilieve, als gij dienaangaande iets weet, zeg het mij vrij uit. Ik ben sterk genoeg om dit te verdragen. Gij zijt haar biechtvader toch niet?"

„Ik heb niet de eer dat te wezen. Ik zou haar dan waarschuwen tegen u."

„En zou uw eigen hart geen gevaar loopen in die betrekking, mijn waarde dominé? Zoudt gij niet welligt zelf..... Ha! Ha! dat zou gek wezen" ging hij schaterend van lagchen voort, „dat zou vervl..... gek wezen als zij eens op u verliefd werd."

„Mijnheer!....." zei FRANÇOIS en hij werd hoog rood van verontwaardiging. „Wat bedoelt gij daarmeê? Waarom zou dit zoo dwaas zijn?"

„O! ik zou het allerdolst vinden en het zou als eene comedie beginnen. Gij de biechtvader, de confident, maar die geene belofte van coelibaat gedaan hebt, la belle cousine waarschuwende tegen haar neef die een monster is, die alle meisjes het hoofd op hol bragt en onderwijl haar troostend over het gemis, door haar blond kopje."....

„Zwijg mijnheer!" viel WILLEM in, „ik mag die bespotting van mijn ambt niet aanhooren en uwe betrekking tot freule A....."

(*Wordt vervolgd.*)

FRANKRIJK.

Te Lyon was onlangs een werkman bezig met achter eenen grooten winkel in de *Rue Centrale* een huisschel aan te brengen, toen hij toevallig een gat maakte in eene gaspijp, waardoor eene groote hoeveelheid gas ontsnapte. Niemands aandacht werd daarop getrokken als's avonds toen men te vergeefs beproefde om de lampen te ontsteken. De gasman van de afdeeling, waarin die straat ligt, onderzocht de pijp doch kon de lekke plaats niet vinden. Hierop vroeg hij om een licht, en niettegenstaande hem onder het oog werd gehouden dat, wanneer de gas misschien nog in huis was, het gevaarlijk zou zijn om een licht te ontsteken in die kamer, volhardde hij bij zijne vraag.

Eene ontstoken kaars werd hem daarop ter hand gesteld, doch naauwelijks was hij daarmede de gaspijp genaderd of eene hevige ontploffing greep plaats. De man werd van den ladder, waarop hij stond afgeworpen, en de geheele zoldering van de kamer sprong in stukken; de eigenaar van den winkel, die op eene bovenkamer juist aan tafel zat, werd op den grond geworpen, een groot uithangbord boven de voordeur werd van zijne plaats gerukt en viel op een voorbijkomend koetspaardje dat daardoor verschrikte en op hol ging, de vlam sloeg in korten tijd de deuren en vensters uit en veroorzaakte eenige schade. Alhoewel zich verscheidene bedienden in den winkel bevonden is gelukkig niet een, evenmin de gasman, ernstig gewond geworden. Zooals men ligt kan denken bragt het ongeval eene groote opschudding in de straat teweeg.

— Het schijnt dat er besloten is om dit jaar drie militaire kampen in Frankrijk op terigten, en wel een te Chalons, een ander voor de Cavallerie te Lunéville en een derde te Helfaut. Onder de regimenten welke het kamp te Chalons zullen betrekken behooren het 32ste, 52ste en 97ste van de Metz divisie, het 7de regiment jagers en het thans te Corsica liggende korps. Het kamp zal bestaan uit drie divisien infanterie en een kavallerie.

Ook is het waarschijnlijk dat de keizerlijke garde eenigen tijd in het kamp zal vertoeven en dat ook de keizer, even als drie jaar geleden plaats vond, daar zal komen. De maarschalk, Hertog van Magenta zal het opperbevel worden opgedragen en zijne gemalin zal gedurende dien tijd een huis in de nabijheid betrekken.

— Volgens een brief uit Gabon, westkust van Afrika, gedateerd den 1 Februarij jl. zijn ongeveer 6000 negers door de heeren Regis & Co te Marseille in dienst genomen om naar de Fransche kolonien te worden gezonden; de engagementen hebben plaats gehad onder toevoorzigt van eenige Fransche oorlogschepen.

— Zooals bekend is zal de bevolking van Nice door middel van eene algemeene stemming op den 15 April worden geraadpleegd omtrent de kwestie der inlijving; de bewoners van Savoije zijn daartoe op den 22 uitgenoodigd.

Daar het de wensch van het Fransche Gouvernement is, dat alle inwoners van Savoije, zonder uitzondering, in de gelegenheid worden gesteld om hun verlangen omtrent het onderwerp kenbaar te maken, zoo is de stemming in Savoije eenige dagen uitgesteld daar de wegen in de bergen door de vele sneeuw zeer moeijelijk te begaan zijn.

— De senateur Laity, zoo zegt de *Courier des Alpes*, is van Chambery naar Annecy vertrokken en zal van daar zijne reis vervolgen naar Fancigny en Chablais. Het bestuur en de bevolking van Chambery betreurt het zeer dat zijn kortstondig verblijf aldaar, gedurende de Godsdienstige plechtigheden van Easter, hen heeft verhinderd om den heer Laity, die in zoo hooge mate het vertrouwen van den keizer bezit, de hem verschuldigde eer te bewijzen.

— De municipale raad van Annecy heeft in een adres aan keizer Napoleon, zijne Majesteit herinnerd dat aan de boorden van hun meer de geboorteplaats ligt van Berthollet, den beroemden vriend van Napoleon I; zij verheugen zich zeer dat hunne stad bestemd is om de hoofdstad te zijn van een nieuw departement. De municipale raad van Thonon heeft den keizer verzocht om de vorderingen van Zwitserland met betrekking tot Chablais te verwerpen, als zijnde geheel in strijd met de wenschen van het meerendeel der bevolking; verder smeeken zij zijne majesteit om zoo spoedig mogelijk gebruik te maken van de hem bij het tractaat verleende regten.

— Volgens de *Gazette* van Nice heeft de burgerwacht bevel ontvangen om dienst te doen in de stad. Het bataillon Sardinische infanterie, vroeger alhier in garnizoen, is vertrokken, Ook de Fransche troepen schijnen op het punt te zijn om de stad te verlaten; men vooronderstelt dat het doel daarvan is om te verhinderen dat Fransche of Italiaansche invloed worde gebruikt bij de stemming voor de inlijving bij Frankrijk.

Eene zeer curieuse kwestie was onlangs hangende voor het Keizerlijk geregtshof van Rouaan; namelijk of de geoctroijeerde van een toestel verantwoordelijk is voor de ongelukken, welke door het springen als andersints daarvan kunnen worden veroorzaakt, en wel wanneer de toestel is opgerigt en gebruikt zonder zijne instruktien of buiten zijne voorkennis. De zaak had zich aldus toegedragen: — Een chemist, Kessler genaamd, van Metz, nam eenigen tijd geleden oktrooi voor een apparaat tot het distilleren van alcohol, hetwelk volgens zijn oordeel beter was dan eenig ander tot dien tijd gebezigd. Een fabriekant van dergelijke toestellen te Bolbec, Regnault genaamd, begaf zich daarop naar Metz en trad in eene schikking met Kessler om een toestel volgens het nieuwe systeem te Bolbec opterigten. Avorens echter daarmede te werken zou hij uitgebreide inlichtingen omtrent de wijze van gebruik van den nieuwen toestel van Kessler ontvangen. Nadat Regnault de toestel volgens het plan had vervaardigd, zette hij die op in eene stokerij van den heer Massif te Le Houlme zonder Kessler daarmede in wetenschap te stellen. Massif begon diensvolgens te werken zonder instruktien van den uitvinder en ook zonder de formaliteiten in acht te nemen, welke voor de veiligheid door de wet zijn voorgeschreven. Bij den toestel werd een grootere stoomdruk gebezigd dan deze kon verdragen, eene ontploffing greep plaats waardoor een werkman gedood en een ander ernstig gekwetst werd. De weduwe van den eersten ongelukkigen diende daarop eene vordering voor schadeloosstelling in, bij het civiel geregtshof van Rouaan, welke zij niet alleen vorderde van Regnault en Massif, maar ook van Kessler; het hof, alle drie verantwoordelijk houdende, veroordeelde hen om gezamenlijk de weduwe in eens uittebetalen eene som van 1000 francs en eene gelijke som jaarlijks zoo lang zij leefde. Tegen dit vonnis teekende Kessler appel aan, waarop het hof besloot dat, daar hij niet uitgenoodigd was tot het geven der noodige inlichtingen alvorens met den toestel werd gewerkt, hij ook van alle verantwoordelijkheid was ontslagen. Het vonnis werd daarom, voor zoover hij daarin betrokken was, voor nietig verklaard.

—De Generaal Diere, die zoo lang en smartelijk heeft geleden aan eene wond veroorzaakt door een kanonkogel te Solferino, is den 9 April jl. overleden. De militaire eerbewijzingen bij de ten aarde bestelling werden verrigt door het 74 regiment, hetwelk de Generaal aanvoerde toen het noodlottige schot hem trof.

ENGELAND.

— De Prins gemaal heeft het committé voor het daarstellen van eene blijvende herinnering aan de groote tentoonstelling een bankbillet van 3000 gulden toegezonden. Men zal zich herinneren dat eerst het plan bestond om daartoe eene buste of standbeeld voor den Prins op terigten, om algemeene en bijzondere reden heeft de Prins zich echter tegen de uitvoering daarvan ernstig verzet. Het committé heeft daar wel gehoor aan moeten verleenen, en thans heeft het gedenkteeken onder de handen van den heer Durham die gedaante verkregen, welke geheel de goedkeuring van Zijne koninklijke Hoogheid heeft mogen - wegdragen, waardoor hij zich dan ook in staat zag gesteld om zonder bezwaar te kunnen inteekenen.

— Het excentrieke gedrag van eenen ploegknecht, Hedges genaamd, beter bekend onder den bijnaam van den opperregter Burns, heeft de nieuwtjes-uitventers van oxford een groot amusement verschaft: —

De Prins van Wales namelijk, begaf zich gevolgd door eenige heeren op de jacht; op hunnen terugkeer werd besloten om een weg te volgen welke midden door het land loopt. Minder bekend met de plaatselijke gesteldheid des lands vervolgden zij hunnen weg door het land van den boer Hedges te Barton, bovendien wisten zij volstrekt niet dat de stoute boer, die zich op den akker bevond, een zoo zonderling karakter had. Hedges, als gewoonlijk scherp toeziende op diegenen welke inbreuk maakten op zijn regt, sloot onmiddelijk de hekken van zijn land en eischte een soevereign (12 gulden) van de heeren voor schadeloosstelling, er tevens bijvoegende dat niet een van hen zijn land zou afkomen voor en aleer hij het geeischte geld in zijnen zak had. Het gezelschap dacht, dat wanneer Hedges eenmaal wist met wie hij te doen had, hij dan wel de koninklijke genade zou afsmeeken in plaats van geld te eischen, doch daaromtrent vergisten de heeren zich erg, want toen Hedges vernam dat hij den aanstaanden koning van Engeland in bedwang hield, merkte hij op:" Prins of geen Prins, ik moet mijn geld hebben. De verwondering van den Prins kan men zich ligt begrijpen, doch te paard gezeten en ingesloten door een hoog sterk hek, was er niet te spelen met den reusachtigen boer die bovendien nog gewapend was met eene hooivork. Het gezelschap stond eerst nog een oogenblik te onderhandelen, doch het stijve hoofd van den boer was niet te breken, tot dat de Prins eindelijk de wijste partij koos en hem het geld ter hand stelde; bij later nadenken vermaakte zich de Prins ook niet weinig over die ontmoeting.

ITALIE.

De *Siecle* toont zich zeer verontwaardigd over de magtiging die den Generaal Lamoricière door het Fransche Gouvernement zal worden verleend om bij den Paus in dienst te treden. De Parijsche bladen beschouwen die zaak als volgt:—

„Het zal ons spijten wanneer het Fransche Gouvernement een Fransch Generaal vergunning verleent om medetewerken in de welbekende bedoelingen van het Pausselijke Gouvernement om de Romagne weder door de magt der wapenen te veroveren.

De cirkulaire van den kardinaal Antonelli zijn wij nog niet vergeten. Zeker zou het van het Gouvernement een mislag zijn, want men mag toch niet aannemen dat zij haar eigen werk zal zoeken te vernietigen. Het principe den Italiaansche nationaliteit is door haar luide verkondigd; door haar is Lombardije van Oostenrijk afgerukt; door de overwiningen van onze legers en onder de bescherming van den Franschen naam heeft de Romagna hare onafhankelijkheid gewonnen en behouden, en het zou dus wel te betreuren zijn dat een Fransch generaal die zoo duur gekochte vrijheid in gevaar stelde. Het plan heeft echter niet alleen betrekking op de Romagna, iedereen weet dat de kardinaal-regering gemeene zaak maakt met de Groot-Hertogen, en zij ook het ware brandpunt is der anti-revolutionaire oorzaak. Uit alle hoeken der wereld zijn huurlingen, aangetrokken door eene hooge bezoldiging, op reis naar Rome. Ten dienste van die Gothische idees komen, evenals in de middeleeuwen, partijgangers en ongeregelde benden uit het gewezen Hertogdom Modena, uit Oostenrijk, Illijrie, het Voralgebergte, uit Zwitserland, enz.; zij worden bezoldigd met het goud der Groot-Hertogen en uit de fondsen welke het fanatisme door vrijwillige bijdragen weet te stijven; en Frankrijk zou toestaan dat eene nog ongeregelde horde zou worden veranderd in een geregeld leger, en dat nog wel onder haar toezigt, want dit zal het geval zijn wanneer de bovenaangehaalde magtiging wordt verleend. Wij voor ons gelooven het niet.

Wanneer de Generaal, die eerst Piemont zijn zwaard heeft aangeboden, dit thans ter beschikking stelt van het Pauselijke Gouvernement; wanneer hij plan heeft om Kalbermatten en den kolonel Schmidt te helpen, dat hij dit dan doe op eigen risico en gevaar, maar laat dan ook iedereen weten dat Frankrijk zijn gedrag afkeurt.

Den 22 Maart arriveerde te Turijn de heer Ricasoli; hij werd ontvangen door eene deputatie bestaande uit voorname personen en onder eenen onmetelijken toeloop van volk, onder het geroep van „ lang leve de koning! " Toskane voor eeuwig! „ Frankrijk voor eeuwig! „ De heer Ricasoli werd ten vier uur door den koning ontvangen, op de toespraak van dien heer, antwoordde Zijne Majesteit: — „ Ik neem de keus der Toskanen aan welke, na door de eerste personen van het land te zijn uitgedrukt, nu algemeen door de stem van het volk is bekrachtigd. De Toskanen, welker lot thans verbonden is met dat der Piemontezen, zullen getrouw blijven aan kunne roemrijke overleveringen en zullen des steeds meer kracht weten bij te zetten nu zij vereenigd zijn met die der andere staten van Italie. Het parlement, in hetwelk de Toskaansche vertegenwoordigers zullen plaats nemen naast die van Piemont, van Lombardije en van Emilie zullen wetten maken, gebaseerd op het grondbeginsel van vrijheid. Op deze wijze zal Toskane de voordeelen genieten van een onafhankelijk bestuur zonder dat daardoor de vereeniging van krachten en handelen zal worden geschokt, van welke boven alles de voorspoed en onafhankelijkheid van het vaderland afhangt. „ Na deze toespraak teekende de koning het besluit waarbij Toskane bij Piemont werd ingelijfd.

DUITSCHLAND.

Volgens een berigt uit Southampton is het transportschip *Elbe*, behoorende tot de Pruisische expeditie naar Japan, onder bevel van kapitein Werner het binnendok binnengeloopen, ter afgifte aan het fregat *Arcona* van eene hoeveelheid victualie welke het van Hamburg heeft medegebragt. Na de lossing daarvan zal dit schip kolen innemen voor de stoomers behoorende tot de Pruisische expeditie naar Japan, waarna zij onmiddellijk weder naar zee zal gaan; ook de *Arcona* zal spoedig van hier vertrekken. De *Elbe* heeft een kleinen schroef-stoomer aan boord, primitief gemaakt met het doel om speeltogtjes te doen in Hamburg; dit vaartuigje wordt medegenomen om dienst te doen in de Japansche wateren, speciaal om bij het opgaan van rivieren als andersints de matrozen het zware roeijen te besparen. De wetenschappelijke en handels-kommissie, tot de expeditie behoorende, vertrekt per land-mail en zal zich te Singapore bij het eskader voegen.

— Bij het einde van 1859 bedroeg de geheele lengte der Duitsche spoorwegen 1767 Duitsche mijlen, dus $170^1/_2$ meer dan bij het einde van 1858. Sedert 1846 heeft er eene zoo groote uitbreiding niet plaats gehad. Van deze spoorlinien, van welke 1109 mijlen aan bijzondere Compagnien en 658 mijlen aan den staat behooren, bezit Pruissen 665 mijlen, haar aandeel in de gedurende 1859 geopende lijnen bedraagt 68 mijlen. Oostenrijk, voor zoover zijn grondgebied betreft dat bij den Duitschen bond behoort, bezit 336 mijlen en heeft in het laatst afgeloopen jaar 36 mijlen nieuwe lijn geopend. Er zijn thans nog slechts zeven staten in Duitschland welke geene spoorwegen hebben, namelijk: Mecklemburg-strelitz, Lippe, Waldeck, de beide vorstendommen Schwarzburg en de beide vorstendommen Lichtenstein.

ZWITSERLAND.

Men schrijft uit Bern: —

Het laatste nieuws uit Parijs, en in het bijzonder des keizers toespraak tot de afgevaardigden van Savoije, heeft hier eene groote agitatie teweeg gebragt. De groote raad heeft onmiddellijk het reeds gepubliceerde besluit aangenomen en daarna naar den bondsraad gezonden welks beslissing met ongeduld wordt te gemoet gezien. Wij vernemen dat de diplomatie in Parijs aan het werk is; ook zou de heer Thouvenel aan Dr. Kern en Generaal Dufour de verzekering hebben gegeven dat het onzijdige gedeelte van Savoije niet door Fransche troepen zal worden bezet. Deze woorden, even als des keizers toespraak, zullen Zwitserland zeker niet weinig voldoen.

— Uit Bern wordt berigt dat de discussien in den staatsraad over de voorstellen van den bondsraad omtrent de kwestie van Savoije niet zoolang hebben geduurd als in den nationalen raad, en dat bij de stemming al de leden van de Cantonale vertegenwoordiging eenstemming waren. Bij deze gelegenheid werd het den President der Confederatie zeer euvel geduid dat hij het Engelsche ministerie de verklaring had gegeven, dat Zwitserland eerder zou verliezen dan winnen bij de inlijving van die provincien in welke het ultramontanisme zoozeer de bovenhand had. Door den heer Freij-Herosée werd hierop geantwoord, dat slechts een gedeelte van zijn onderhoud met den Engelschen minister publiek was gemaakt; dat dan eerst een juist oordeel kon worden geveld wanneer het geheel bekend zou zijn; dat het onedel was om een gedeelte van een gezegde te gispen, zonder in aanmerking te nemen wat vooraf is gegaan en wat volgt; en dat het eindelijk in het tegenwoordige niet raadzaam was te achten om zooveel gewigt te hechten aan punten van ondergeschikt belang. De zitting duurde voor het overige zoo kort dat de bondsraad hare werkzaamheden in tijd van een uur had verrigt.

DE *TIMES* OVER DE ANEXATIE.

Zwitserland verkeert nog steeds in den staat van ongèrustheid waarin het gebragt werd door de plotselinge verschijning op hare grenzen van een leger van 600.000 man. De geheele magt van het Fransche keizerrijk is, door de inbezitname van Opper Savoije, niet alleen op de grenzen, maar zelfs op de opene en onbewaakte grensscheiding van Zwitserland gebragt. De daardoor ontstane ongerustheid zal gemakkelijk worden verligt dooor de belofte van keizer Napoleon, dat hij de belangen van Chablais en Faucigny zal behartigen door de oprigting van eenen handelskring; het geheele plan is dan ook zóó afgescheiden van de inlijving van Nice of van de Fransche Alpen-hellingen, dat de bondsraad die kwestie, zeer wijsselijk, afgescheiden van alles wil behandelen. De Savoije-kwestie is geëindigd zooals vooraf was te voorzien, doch ook niet zonder eene zekere hoeveelheid onwaardig en nietsbeteekenend gesnoef; de Zwitsersche kwestie daarentegen schijnt te rusten. Professor de la Rive is te Londen gekomen om de zaak het Engelsche kabinet op tedringen, naar de groote mogendheden zijn notas afgezonden, en de hardnekkige Zwitsers hebben de troepen der republiek naar Geneve doen oprukken. Het wordt tijd om nategaan welke bijzondere belangen voor Engeland zijn verbonden aan het laatste plan, hetwelk de aandacht van Europa zal bezig houden, zoowel in elk afgescheiden Gouvernement als op een Congres. Onder de papieren onlangs in het huis der gemeenten ter tafel gebragt door Lord John Russell, merken wij er een op getiteld *Mémoires sur les rapports entre la Suisse et la Savoie neutralisée.*" Deze brochure kan van zeer veel nut worden geacht voor ons tegenwoordig doel. Het beschrijft de betrekkingen tusschen Zwitserland en Savoije van den tijd dat Karel de stoute van Bourgondie in de 15de eeuw oorlog voerde tot het traktaat van Turijn, geteekend den 16 Maart 1816. Daaruit blijkt dat in 1564 tusschen Berne en Savoije werd overëengekomen dat „geen van beide partijen het zij hunne landen, steden of sterkten aan eenigen anderen Vorst of staat mogten verbinden." Deze onderlinge verpligting van Zwitserland en Savoije werd verbroken door de Fransche overheersching, gedurende het tijdvak tusschen de jaren 1792 en 1814; bij de akte der groote mogendheden in 1815 werd duidelijk gedoeld op de verpligtingen die Savoije aan Zwitserland had, en werd verder authentiek erkend dat" de onzijdigheid en onschendbaarheid van Zwitserland, en hare onafhankelijkheid van allen buitenlandschen invloed gebaseerd is op de belangen en de ware politiek van Europa; de brochure haalt onder anderen het 23ste artikel aan van het traktaat van Turijn, waarbij het oude engagement van Zwitserland wordt bekrachtigd dat Zwitserland het land Zurich en Savoije daarentegen nimmer Chablais, Faucigny en Genève zou mogen verbinden. Niets kan meer helder en overtuigend zijn dan dit geschiedkundig feit. Door elk engagement wat zij als bindend beschouwt, wordt Sardinie belet om de onzijdige gedeelten van Savoije aan een ander aftestaan; Frankrijk is verpligt om de onzijdigheid van die provincien te eerbiedigen, en de mogendheden van Europa zijn gebonden om de bepalingen, die zij in 1815 te Weenen hebben gemaakt, te doen naleven. Op theoretisch en geschiedkundig terrein kan niets duidelijker zijn dan dit, doch wat het praktische aanbetreft, de schending van deze bepalingen is alleen gevolgd door magtelooze protesten, en Europa is nimmer bijeengekomen om eenen magtigen schender daarvan te straffen. Toen Zwitserland Europa vroeg om die algemeene wet toetepassen, kreeg het ten antwoord dat dit de gewoonte niet was.

Elk een kan ligt de angst begrijpen waarin Zwitserland verkeert, de vrees dat haar onzijdig karakter zal worden betwijfeld en dat de geringe middelen die zij bezit om die onzijdigheid te bewaren zullen worden verstikt. Zwitserlands klein grondgebied is eene groote natuurlijke sterkte, waarvan elke oorlogvoerende magt in dat gedeelte van Europa zich onmiddellijk meester zou trachten te maken. Van de hoogten van Zwitserland kan Frankrijk elk oogenblik aan Oostenrijk, Duitschland en Italie de wet voorschrijven. Van diezelfde hoogten, wanneer zij in het bezit waren van de vereenigde Duitsche staten, zouden de rijke velden van Italie en Frankrijk eene gemakkelijke prooi worden, wij weten dat van uit die rigting Parijs verscheidene malen bedreigd en zelfs eens genomen is. In geval van eenen Europeschen oorlog zou dus de eerste list zijn, zich van Zwitserland meester te maken. Ten gevolge daarvan gevoelt Zwitserland dat, wanneer eene algemeene wet haar niet vrijwaart voor elken aanval, het haar lot is om in verschillende handen overtegaan, naarmate de krijgskans keert. De overleveringen van hare valleijen zijn ineengevlochten met de gebeurtenissen van 1766, toen de bommen in de straten van Zurich sprongen, toen groote Oostenrijksche en Fransche legers elkander op hare velden bestreden, toen vreemde colonnes elkander op hare naauwe paden afbreuk zochten te doen en op de glibberige ijsvlakten met elkander in strijd waren. Het ligt nog versch in het geheugen wat volgde, toen Napoleon eindelijk het meesterschap had gewonnen, hoe de Zwitsers leden en opstonden, hoe zij gekweld en verguisd werden. Zij vinden het zeer onaangenaam dat hun land steeds wordt verkozen tot het strijdperk, wanneer Frankrijk en Duitschland in oorlog zijn gewikkeld. Hare onzijdigheid zal nimmer een heilig en verpligtend karakter hebben, zoolang eene oorlogvoerende mogendheid sterk genoeg is om Zwitserland ongestraft te dwingen. In 1815 namen de geallieerden bezit van het land, en toonden daarbij evenveel medelijden als Napoleon vroeger had gevoeld, door dien zij eene plegtige verklaring gaven van de redenen waarom de schending van alle gewone verpligtingen noodzakelijk werd gemaakt. Dergelijke redenen zullen nooit ontbreken wanneer de magt daar is om er gebruik van te maken, en daarom is het van het eerste belang voor Zwitserland te trachten dat zij, als onzijdige mogendheid, sterke grenzen hebbe en in staat zij om de schending van haar grondgebied niet alleen te bemoeijelijken maar zelfs, als zijnde eene onwettige handeling, te verhinderen. Nu dat Zwitserland voor Frankrijk open ligt, en het meer van Genève aan Frankrijk behoort, hetgeen het geval zal zijn wanneer Chablais een deel van het Fransche rijk zal uitmaken, heeft ook de onzijdigheid van Zwitserland opgehouden te bestaan. Wanneer Frankrijk in den vervolge in oorlog zal zijn gewikkeld met Duitschland, dan zal Zwitserland een groot bastion zijn, opgeworpen tegen het land dat Frankrijk wil aanvallen. Dit schijnt voor Oostenrijk eene belangrijke overweging te eischen, en zelfs van dien aard dat zij haar bijzonder ongenoegen tegenover Sardinie daarvoor wel mogt laten blijken. Beijeren en Wurtemberg mogen ook wel eens over de gevolgen nadenken, wanneer zij door eene magtige en onrustige mogendheid van zoo digtbij zijn ingesloten. Uit den aard der zaak wordt daardoor het geheele Duitsche ligchaam in onrust gebragt, en vooral Pruissen mag zich daarvoor wel in de bres stellen. Pruissen neemt in bevolking en voorspoed toe, Oostenrijk daarentegen gaat achteruit; Pruissen in het bezit van een goed finantiestelsel en van eenen levendigen handel, waardoor het het regt heeft verkregen van Oostenrijk te vervangen als hoofd van den Duitschen bond, is ongetwijfeld bestemd om den staf, die de bevende handen van Oostenrijk is ontvallen, optenemen. De grenzen van Zwitserland strekken zich, zooals bekend is, ver uit; eene lijn doorgetrokken van Coblentz naar Constanz zal door vijf Duitsche staten loopen. Wanneer dus Pruissen alleen, buiten alle andere mogendheden, aandringt op de bewaring der Zwitsersche onzijdigheid moet dat zijn in hoedanigheid van gemagtigde van geheel Duitschland. Ten dienste van Beijeren en Wurtemberg, evenzeer als van Oostenrijk zal het zijn, dat Pruissen zich als kampvechter opwerpt. Pruissen verdient alle sympathie daar het met den tijd weet mede vooruitgegaan, Oostenrijk echter is stil blijven staan, daarom is het ook nu aan het dalen. Oostenrijk kan voortaan niets anders doen dan de groote Duitsche magt verslappen en ontbinden; Pruissen kan die daarentegen vereenigen door broederliefde en versterken door den invloed der vrijheid. Het is Duitschland dat thans in zijne vereenigde belangen bedreigd wordt, doch het zij verre om te ontkennen dat Engeland niet tusschen beide zou mogen komen. Het is te betwijfelen of de belangen van Engeland afhangen van de sterkte der grenzen van Zwitserland, dit is echter met Duitschland zeker het geval. Zonder twijfel is de bezetting van Chablais en Faucignij voor Duitschland eene meer belangrijke gebeurtenis, dan de inlijving bij Frankrijk van Nice en Savoije. Deze twee provincien behooren niet aan Piemont noch aan Zwitserland, maar aan geheel Europa. De bezetting daarvan door Fransche troepen en het uitsteken der driekleurige vlag, is niets minder dan een inbreuk op het Europesche volkenregt. In dergelijke gevallen is het eene gewoonte om te vergaderen, waardoor het doen van inbreuk op een ander mans regt eene andere gedaante krijgt. Zwitserland heeft echter pogingen aangewend tot bijeenroeping van een congres, en slaagt het daarin dan is het goed. Lord John Russell heeft verklaard bereid te zijn om deel te nemen aan een congres, en de keizer der Franschen schijnt nu ook genegen te zijn om dit middel aantevatten. Wij kunnen geene tegenwerping maken tegen de uitvoering van onzen pligt als groote mogendheid. Wanneer echter, zoo als sommigen vreezen, eene geneigdheid bestaat om het zoover te brengen dat Engeland als kampvechter zou optreden tegen de mogendheden van Europa, wij zijn verzekerd dat eene zoodanige dwaasheid door het Engelsche volk zeer zou worden afgekeurd.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Junij	4	Nel. Ind.	Hoksing	Liem Tiansing	Riouw.
„	—	„ „	Salim	Sech Abdula bin Osman Bahazoan	Palos (Makasser) via Sumbawa.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Graafstroom	Ruhaak	In lossing	Fraser Eaton & Co.
„	Maastroom	Mellema	Rotterdam	„ „ „ „
„	Barend Willem	Retge s	Amsterdam	„ „ „ „
Engelsche	Elize	Philiffes	In reparatie	„ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Vrede	Van der Plas	Amsterdam	„ „ „ „
„	Java	St kkel van Dam	Onbepaald	„ „ „ „
Zweedsche	Cecilia	Krohusm	In reparatie	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Johanna Christina	de Boer	Nederland	J. F. van Leeuwen & Co.
„	Koning Willem III	H. H. Zeijlstra	Nederland	Mc Leunan & Co.
„	Koning en Vaderland	Van Bruggen	„	„ „ „ „
„	Ida Willemina	B. P. van Wijland	Onbepaald	E. Ten Brinck & Co.
„	Geertruida Maria	J. Mulder Dreuth	Amsterdam	„ „ „ „ „
„	Willem Eggerts	H. Faber	Onbepaald	„ „ „ „ „
B emer	Capella	C. Lange	China	P. Kervel & Co.
Hamburg	Martaban	J. E. E. Böhm	Amsterdam	„ „ „ „

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 5den Junij 1860.

AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Hoesing*, gezagv. INTJIK LANANG.

277 zakken koffij, 60 picols dendeng, 100 stuks klappernoten, GEZAGVOERDER.

Van Nederland via Batavia per het Nederl. schip *Estafette* gezagv. RIETVELD.

97 kisten dranken, 6 kisten kazen, GEZAGVOERDER.

UITVOER.

Naar Banjermassing per het Nederl. Ind. schip *Adenan*, gezagv. MOHAMAT ALIE.

14,53 picols tabak, MOHAMAT NAIM; 80 picols rijst, GANTIE TASSIM; 20 kisten Java sigaren, TAN ING TJIANG; $13^1/_2$ corgis sarongs, 2 rollen laken, $4^1/_2$ corgis schoenen, 3 rollen everlast, 5000 stuks Java sigaren, $7^1/_2$ corgis Europ. spiegels, 5 dozijn scheermessen, 2 corgis sirie doozen, 30 corgis bakjes, SECH ABDUL BIN OSMAN BASKIR; 4 kisten chitzen, 1 kist en 70 corgis sarongs, 9 stuks rood katoen, 25 stuks mouslinnés, 10 dozijn brillen, 2 kjsten ongeb. katoen, 3 kisten manilla sigaren, 14 picols tamarinde, SAID ACHMAT BIN ABDUL RACHMAN; 1 kist madapollams, 2 kisten linnen, 1 kist Java sigaren, 1 kist ongebl. katoen, 5 corgis Arab. boeken, SECH MOHAMAT BIN OEMAR ALINARIE; 1 kist madapollams, 1 kist zwarte katoen, 17 dozijn doeken, $2^1/_2$ corgis sarongs, $1^{12}/_{20}$ corgis Arab. boeken, 1 kist chitzen, 14 stuks slendangs, 1 kist Arab. steentjes, 1 zak benzoin, 41 corgis koperwerk, SECH AWAT BIN ABOET BIN ADAT.

Naar Paloes (Celebes) per het Nederl. Ind. schip *Salim*, gezagv. SECH ABDULLA BIN OSMAN.

6 kisten katoenen goederen, ADAM & Co.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16.—
KOFFIJ ƒ $35^1/_4$.—
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOERUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger.
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN.
ROTTING ƒ 8 @ ƒ 10.—
WISSELKOERS 102%.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Donderdag 7 Junij H. SACRAMENTSDAG.
De Hoogmis te 7 ure.
Een Stille dienst te $8^1/_2$ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.